

The eDisciple

A new weekly teaching email.
Gain new insight into the
stories and teachings of the Master every week.

Why didn't Yeshua's disciples fast? The Master explains that the time will come when they certainly will because there's a time for everything.

The Bridegroom Taken Away

This teaching is adapted from the Jesus, My Rabbi lesson enjoyed by thousands of students in Torah Clubs around the world. A study in the Gospels from a Messianic Jewish perspective. Every week Club members encounter Yeshua of Nazareth in his Jewish, historical, and cultural context.

Levi the tax collector hosted a big meal in honor of Yeshua and His disciples, but "John's disciples and the Pharisees were fasting" that day (Mark 2:18). As the meal progressed, the disciples of John the Immerser posed a question. "The disciples of John came to Him, asking, 'Why do we and the Pharisees fast, but Your disciples do not fast?'" (Matthew 9:14). Luke's version adds that the disciples of John "fast and offer prayers," as did the disciples of the Pharisees, but Yeshua's disciples went on eating and drinking.

They were not asking about public fast days such as the Day of Atonement or the Ninth of Av. They asked about a particular fast undertaken only by the disciples of the Pharisees and the disciples of John the Immerser. This may have been a general practice of regular fasting. John the Immerser was known for his asceticism, and some Pharisees apparently fasted twice a week, on Mondays and Thursdays (Luke 18:12), but those were voluntary and personal disciplines. The sages often declared public fasts to respond to a tragedy, military threat, adverse political decree, prolonged drought, or natural disaster. The violent days of the first century gave occasion for many such fasts. The specific mention of John's disciples implies that they may have been fasting for John's release from prison.

Yeshua explained why His disciples did not participate in the fast. He compared Himself to a bridegroom and His disciples to "the sons of the bridal canopy," a purely Semitic expression for the wedding attendants or members of the bridegroom's party:

De eDiscipel

Een nieuwe wekelijkse onderwijs e-mail.
Verwerf elke week nieuw inzicht in de
verhalen en leringen van de Meester.

Waarom vastten Yeshua's discipelen niet? De Meester legt uit dat de tijd zal komen dat ze zeker zullen doen, want er is een tijd voor alles.

De Bruidegom Weggenomen

Dit onderwijs is overgenomen uit de "Jezus, Mijn Rabbijn" les die duizenden studenten in Torah Clubs over de hele wereld hebben gehad. Een studie in de Evangeliën vanuit een Messiaans-Joods perspectief. Elke week ontmoeten de leden van de Club Yeshua van Nazareth in zijn Joodse, historische en culturele context.

Levi de tollenaar organiseerde een grote maaltijd ter ere van Yeshua en zijn discipelen, maar "de discipelen van Johannes en de Farizeeën waren die dag aan het vasten" (Marcus 2:18). Terwijl de maaltijd vorderde, stelden de discipelen van Johannes de Doper een vraag. "De discipelen van Johannes kwamen naar Hem toe en vroegen: 'Waarom vasten wij en de Farizeeën, maar uw discipelen niet?'" (Mattheüs 9:14). Lucas voegt eraan toe dat de discipelen van Johannes "vasten en bidden", net als de discipelen van de Farizeeën, maar Yeshua's discipelen gingen door met eten en drinken.

Zij vroegen niet naar publieke vastendagen, zoals de Verzoendag of de Negende Av. Zij vroegen naar een bepaald soort vasten dat alleen werd gedaan door de discipelen van de Farizeeën en de discipelen van Johannes de Doper. Dit kan een algemene gewoonte van regelmatig vasten zijn geweest. Johannes de Doper stond bekend om zijn ascese, en sommige Farizeeërs vastten blijkbaar twee keer per week, op maandag en donderdag (Lucas 18:12), maar dat hadden ze zichzelf opgelegd. De wijzen kondigden vaak openbare vasten af als reactie op een tragedie, militaire dreiging, ongunstig politiek decreet, langdurige droogte, of natuurramp. De gewelddadige dagen van de eerste eeuw gaven aanleiding tot veel van zulke vasten. De specifieke vermelding van de discipelen van Johannes impliceert dat ze misschien aan het vasten waren voor de vrijlating van Johannes uit de gevangenis. Yeshua legde uit waarom Zijn discipelen niet deelnamen aan het vasten. Hij vergeleek Zichzelf met een bruidegom en Zijn discipelen met "de zonen van de bruidstent," een puur Semitische uitdrukking voor de bruiloftsbegeleiders of leden van het bruiloftsgezelschap:

While the bridegroom is with them, the attendants of the bridegroom cannot fast, can they? So long as they have the bridegroom with them, they cannot fast. But the days will come when the bridegroom is taken away from them, and then they will fast in that day. (Mark 2:19-20)

Kunnen de aanwezigen van de bruidegom, zolang de bruidegom bij hen is, vasten? Zolang zij de bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten. Maar er zullen dagen komen dat de bruidegom van hen wordt weggenomen, en dan zullen zij op die dag vasten. (Marcus 2:19-20)

John the Immerser referred to himself as the "friend of the bridegroom" and applied the title "bridegroom" to Yeshua (John 3:29-30). The Master employed John's own metaphors as He explained why He and His disciples were not fasting.

In Judaism, weddings and mourning stand in antithesis to one another. Weddings require rejoicing. In Jewish law, a wedding procession takes precedence over a funeral procession. Jewish law suspends mourning rites for the sake of weddings and forbids weddings during times of national mourning.

It was appropriate for John's disciples to fast and pray for their master because he was, to them, as the bridegroom, and they were as his wedding guests. Yeshua's disciples, however, still had their master present with them. It would have been inappropriate for them to fast. Instead, they rejoiced as if at a wedding banquet because the bridegroom was still with them. In the future, however, a time would come when their Master, like John the Immerser, would be taken away from them. Then it would be appropriate for them to fast: "A time to weep, and a time to laugh; a time to mourn, and a time to dance" (Ecclesiastes 3:4).

Johannes de Doper verwees naar zichzelf als de "vriend van de bruidegom" en paste de titel "bruidegom" toe op Yeshua (Johannes 3:29-30). De Meester gebruikte Johannes' eigen metaforen toen Hij uitlegde waarom Hij en Zijn discipelen niet vastten.

In het Jodendom staan bruiloften en rouw in tegenstelling tot elkaar. Bruiloften vereisen blijdschap. In de Joodse wet heeft een bruiloftsstoet voorrang op een begrafenisstoet. De Joodse wet schort rouwrituelen op ten behoeve van bruiloften en verbiedt bruiloften in tijden van nationale rouw.

Het was gepast voor de discipelen van Johannes om te vasten en te bidden voor hun meester, omdat hij voor hen was als de bruidegom, en zij waren als zijn bruiloftsgasten. Yeshua's discipelen, echter, hadden nog steeds hun meester bij zich. Het zou ongepast voor hen zijn geweest om te vasten. Zij verheugden zich als op een bruiloftsmaal, omdat de bruidegom nog bij hen was. Maar in de toekomst zou er een tijd komen dat hun Meester, zoals Johannes de Doper, van hen zou worden weggenomen. Dan zou het passend voor hen zijn om te vasten: "Een tijd om te wenen, en een tijd om te lachen; een tijd om te treuren, en een tijd om te dansen" (Prediker 3:4).

